ŽÁKOVSKÁ KNÍŽKA

Gymnázium Děčín

ZÁŘÍ 2022 ČÍSLO 4

V tomto čísle najdete:

PÁN PRSTENŮ, ROD DRAKA A ŽIŽKA

MĚSÍČNÍ DOPORUČENÍ MR MÝTINY

ZPOVĚDNÍK S JAROSLAVEM PEŘKOU

Šéfredaktor: František Zwettler, C4.B
Redakce: Adam Böhme, C4.A; Adam Křivánek, C4.B; Ondřej Švihnos, V8.A; Alica Ludvíková, C3.B; Filip Zajíček, C2.A; Gaja Hommerová, C2.B; Alexandra Verecká, C2.C

Vítej u nového čísla!

Obsah

1 Sloupek měsíce
2 Vítejte, prváci a primáni!
4 Měsíční doporučení
5 Zpovědník IV.
7 Vzhůru na Frónu
7 Poměry zemí východ. Bloku
9 Vortex a srpnový sraz
11 Kadaňské básně
13 Jedním okem do fantasy nov.
17 NE/Tradiční umělec. okénko
18 Gramec z krytu

Úvodní slovo

Zdravím vás, mí drazí spolužáci. Prázdniny uplynuly jako voda a my se znovu nacházíme na našem gymnáziu. Ale nebojte se, na jednu věc se spolehnout můžete, že vám rozjasní vaše studentské dny – náš časopis. O prázdninách jsme na sobě pracovali, prošli několika změnami, avšak jedno zůstalo stejné, každý měsíc vám přineseme recenze všemožných novinek, napínavé příběhy, umění na polaskání všech vašich smyslů, a i něco k zamyšlení či zasmání. Po tříměsíční pauze tedy, vítejte u zářijového čísla Žákajdy!

– *šéfredaktor František Zwettler, C4.B*

Okénko redaktora

Ahoj studenti! Jsem Filip Zajíček, a jak zde můžete vidět na obrázku, ve svém volném čase se závodně věnuji sportům strongman a powerlifting. V minulých vydáních jste mohli vidět, že se rád pouštím do všemožných výzev. Mým úkolem v týmu redaktorů bude vás bombardovat sportovními tipy, které budete moci využít například při plánování odpolední a víkendů. Přeji příjemnou četbu.

– *redaktor Filip Zajíček, C2.A*

Sloupek měsíce

Tak je tu zase začátek školního roku. Jistojistě už všichni máte pokrk prázdnin a stejně jako já, se už těšíte na ty úžasné věci, které školní rok pokaždé přinese. Však víte, co myslím: brzké ranní vstávání, pondělky, písemky, učení se pozdě do noci, spánkový deficit, stres, deprese… No, kdo by se netěšil? Ale naštěstí jsou tady i věci, jako těch výjimečných pár dní v měsíci, kdy zrovna nepíšete žádnou písemku. Nebo ta občasná volná odpoledne, kdy se nemusíte nic učit. Či ten nepopsatelný pocit, když se podíváte do bakalářů a zjistíte, že vám odpadly první dvě hodiny. A ten sladký zvuk posledního pátečního zvonění… A hlavně ta myšlenka, že za pár let tomu všemu bude konec.

– *redaktorka Gaja Hommerová, C2.B*

Vítejte, prváci a primáni!

Vaši loňští předchůdci měli oproti vám jednu zásadní nevýhodu – vůbec nikdo je nevaroval ani jim neporadil. Shánění učebnic na VG byl nadlidský úkol. Avšak nebojte se, drazí freshmani, dnes jsme zde my, zodpovědní čtvrťáci, abychom vám ve spolupráci s redakcí časopisu pomohli!

Takže to, co bude prváky trápit asi nejvíce, učebnice. Na to vám dáme dokonce 2 tipy! Zkuste se rozhlédnout po síti, spousta loňských čtvrťáků nabízí své staré učebnice třeba na svém Instagramu. Druhou a o dost pohodlnější možností pro vás je skočit se kouknout na naši novou FB stránku Knižní tržnice.

A nyní pár dobře míněných rad. To, které třídy jsou kde, je v přízemí u vchodu, v každém patře uprostřed a na vedlejších schodištích. Plán celé budovy je taktéž v každé třídě na požárním plánu. Nemáte zač! A ušetříme vám taky plno nejistých chvil, trémy a stresu z prvních měsíců ve škole. Když máte zamčeno, poprosťe kolemjdoucí učitele, aby vám otevřeli. Fakt! Není se čeho bát, buďte si ale vědomi, že do laborek vás nepustí. A teď zcela upřímně, nastražte uši a zapisujte si – Nikdy se nebavte o učitelích na chodbě, jsou tam rohy… Dalším naším tipem je ISIC: je vším. Zařiď si ho hned, skutečně se vyplatí! A pro mladší čtenáře ještě dva studijní tipy, dávejte pozor během Excel 101, jak nemáte základy, nemáte nic, ať je slither.io sebelákavější. A ten druhý? Psaní všemi deseti jako kroužek předem vám opravdu ulehčí práci v prváku. Od expertů na mezilidské vztahy z V8 jsme dostali jednu super uklidňující radu: „Lidi se mění, klidně může trvat roky, než se skamarádíte s někým, s kým chodíte do třídy.“

Ale na co jistě všichni celou dobu čekáte, guide na učitele od ostřílených čtvrťáků, je to tak? No dobrá, něco málo vám tedy řekneme, ale pst, zdi mají uši! Pokud se vám poštěstí, že budete mít na něco pana Honzíka, můžete si dovolit víc, než se může na první pohled zdát, ale učte se a moc ho neštvěte. Ne, fakt, buďte na něj milí. A to platí obecně, proč štvát učitele se kterými strávíte 4 roky, s některými dokonce 8 let. U pana Balona můžeme doporučit, abyste pluli po jeho vlně, bude to PECKA! U naší drahé psycholožky a tělocvikářky slečny Dubnové se mějte na pozoru. K čemukoliv, s čím na vás přijde, přistupujte jako k psychologickému experimentu. A vy jste objekt pozorování! O panu Noskovi se traduje, že prý má rád hřiby a křemenáče, vygooglujte si "nosek houba", abyste

zjistili víc. Pan zástupce Zima pro vás bude jedním z mála způsobů, jak získat info o chodu školy. Také se divíte, že redakce nechala tuto větu bez povšimnutí? Pokud máte paní profesorku Adamovou, co nejdřív si sežeňte Dějepis na dlani, je to skvělá omalovánka. Co se týče pánů Peřky a Lajbla a paní Jirglové, prosíme, buďte na ně hodní, ti chudáci mají maturitní ročníky! NÁS! A když už jsme nakousli, na koho byste měli být rozhodně hodní, tak prosím i na slečnu Rosenbergovou, je ještě mladá, a na pana profesora Šonku, je už starší. Když budete mít náhodou pana Vlčka, nesnažte se ho pochopit během hodin, prostě jenom pište a pište. Pokud máte pana Luxe, ptejte se na všechno, i kdyby to náhodou souviselo s látkou, co probíráte. A konečně, slovy našeho šéfredaktora "the man, the myth, the legend", pan profesor Chmel. Anebo ne, na toho si musíte přijít sami. youtu.be/ZjEyEpFXqTk

Noví redaktoři

Jsi pracovitý a věnuješ se rád psaní? Motivuje tě spolupráce v týmu? Pokud ano, tak jsi to právě ty, koho hledáme.

Nabízíme volná místa pro nové redaktory a redaktorky, kteří jsou zdatnými pisateli a mohou všem ukázat, jaká umělecká, spisovatelská či reportérská duše se v nich skrývá.

Pokud budeš mít zájem, můžeš si skočit promluvit s někým z redakce, nebo nás můžeš kontaktovat na naší emailové adrese asociacesl@gmail.com.

Nestaneš se pouze součástí skvělé party lidí, ale také ostatním odhalíš to nejlepší, co v tobě dřímá.

Na závěr již pár nihilistických rad, jistě neseriózních. A aby to nebylo tak temné i pár rad vtipných a upřímně asi i nejužitečnějších. Ty by ale byla škoda přepisovat, a tak je ponecháme v původní podobě, jak je čtvrťáci vyřkli:

- Ještě nebylo tak zle, aby nemohlo bejt hůř. A bude hůř!
- „Alois! Protože Blaničtí za celých tři sta let habsburského útlaku nikdy nevyjeli, deprimuješ tak národ vyhlídkou, že to, co prožívá, není ještě nic proti tomu, co teprve přijde."
- Halfnutá baguette stojí 20 korun českých, zásob si peniažanku!
- Fyzička na schodech se ani po sedmi letech nezlepší.
- Zlom si nohu – abys dostal klíček od výtahu a nikdy ho nevracej!
- Zavolej si k psychologovi radši už teď, jináč budeš čekat několik měsíců na sezení.
- Nauč se dělat si dobrý zápisky, učitelé nebudou vždy tak srozumitelní a opakující se.
- Materiály se SDÍLÍ – víš něco, řekni to, negatekeepuj důležitý informace!
- Choď na koncerty kapel, dokud jsou všichni jejich členové naživu.
- Nepodceňuj kopie, those bitches disappear faster than moje dobrý známky.
- Prosíme, nevykejte starším studentům.

– *Vaši čtvrťáci*

NECHOĎTE DO SBORU! Já chápu, že chcete zpívat, ale NE.

Měsíční doporučení

V červnu jsem se nemohl dočkat, až vás obohatím všemožnými typy na léto. Z toho ale bohužel sešlo na základě rozhodnutí o vynechání červencového čísla na konci roku.

EP Moře vnitrozemí

Vsadil bych vstupenku na Redhoty za to, že většina z Vás čtenářů se během prázdnin podívala k moři. Jestli ne, tak prosím nejásejte. Vstupenku bohužel nemám, takže se na koncert nedostanete a já nebudu smutný, že jsem o ni přišel. No, není to ale zas taková pravda, přeci jen si něco zase odnesete, dokonce se k tomu moři podíváte. Ano, i teď v září! Opravdu nefér! Nebudete muset ani daleko a namáhavě cestovat. Zapomeňte na drahou naftu a benzín nebo nekonečné zástupy na letištích. Spotify či Youtube Vám bohatě postačí.

Dukla

V kině nic nedávají, a tak se osazenstvo kapely Dukla rozhodlo změnit svou destinaci. Z daleka přiletěli, tak jako Vy, k moři. To už není tak jemné a skromné jako jejich počin z minulého roku. Moře vnitrozemí je totiž dle mého daleko ambicióznější než tvorba kapely kdykoliv předtím. Obsahuje moře prvků pro Duklu naprosto signifikantních a směr udávajících. Přesto má tato zkrácená deska svou pevně a jasně vytyčenou povahu, kterou se nebojí odlišit.

Nic není ztracené

Duklu ocenit umím a zatím jsem i ve všech případech chtěl. Kluci v kapele si naši pozornost a poslech rozhodně zaslouží. Od loňského EP jsem se nemohl dočkat, s čím novým kapela přijde. Bohužel jsem Moři vnitrozemí po vydání neposkytl patřičný a zasloužilý prostor, přesně jeden poslech s výjimkou singlu „Dny“. Ten mě jako jediný v dubnu oslovil. Deska vyšla bohužel nešťastně týden po novém albu RHCP. Kdo četl mé první Měsíční doporučení právě o něm, tak ví své a naprosto mi rozumí. Nakonec i přes tak velkou nevýhodu si to u mě Dukla jako vždy obhájila a náramně mě překvapila. Moře vnitrozemí je zábavné a v jistém smyslu tak nové, že si váš čas rozhodně zaslouží.

– *redaktor Bruno Mýtina, 7.O, Gymnázium Kadaň*

Zpovědník IV.: Teď to ještě nevíte, ale bude se vám to hodit

Vítejte ve zpovědníků. Naším dnešním hostem je Jaroslav Peřka, učitel biologie a chemie na Gymnáziu, vítejte. Začneme takovou krajně obligátní otázkou. Jak jste se dostal k pedagogice?

Čistě náhodou. Já jsem začal učit už ve dvaadvaceti letech, když na Katedru biologie UJEPu zavolali z gymnázia, že hledají učitele biologie a chemie, protože jich byl nedostatek. Jelikož jsem tam měl dobré vztahy, tak se přímo obrátili na mě a já jsem potom volal paní Brádkové a domluvili se, že bych naskočil na pár hodin. No a už je to 13 let a jsem pořád na gymnáziu.

Měl jste ještě nějaký plán B, kdybyste zrovna neučil, co mělo být ještě to původní zaměstnání před učitelstvím?

Nic, já jsem ve dvaadvaceti studoval na VŠ biologii a chemii jenom jako odbornou, bez zaměření. Jinak jsem žádný plán B neměl. Já neměl ani plán A.

Spontánní řešení je taky řešení. Co děláte rád ve volném čase?

Toho je opravdu spousta, protože se každou chvilku dostanu k něčemu, co se chci naučit. Nejvíce ve volném čase hraji počítačové hry, dělám fitness, mám zahradu a psa.

Jaké plemeno máte?

Křížence labradora a výmarského ohaře. Už není tak živá jako byla, je jí 7 let. Už je to s ní docela sranda.

Zlatý střední věk. Určitě by studenty zajímalo, co za hry hrajete. Myslím si, že s tím bychom si mohli rozumět.

Určitě. Už nemám takové reflexy, takže her jako LoLko a tak podobně jsem se s nechutí vzdal, ale různé typy Auto Chess her nebo Battle Royale (Fortnite, Rumbleverse), Call of Duty a hrál jsem občas nějaké singleplayerovky (Rimworld), potom hodně budovatelské strategie, to znamená různé produkční řetězce jako Satisfactory, Dyson Sphere a tak dále. A ještě 3D modelování, to jsem zapomněl u těch koníčků.

Když jste říkal, že vás baví zahradničení, máte nějaký oblíbený strom?

Oblíbených květin mám spoustu. Asi dub, přijde mi, že jich tady moc nevidím, dokážou dorůst do majestátních rozměrů a mají krásně tvarované listy.

Je něco, co bytostně nesnášíte?

Určitě násilí na bezpomocných nebo bezbranných nebo něco ve smyslu nezaviněného hendikepu. Týrání, ať už zvířat nebo lidí. To mi je doopravdy odporné. A to nemusí být nutně fyzické a psychické týrání v té nejhnusnější podobě, ale i takové to postupné snižování sebevědomí a tak dále. To je asi to, co mi nejvíce vadí, nejvíce mě štve – ponižování.

Naprosto soucítím. Dost učitelů klade určitý důraz na sebereflexi. Jak byste popsal sám sebe jako člověka, co si o sobě myslíte?

Myslím, že toho spoustu nevím, že se toho chci spoustu ještě pořád naučit. Ono je to možná takové klišé, ale neustále pozorovat sám sebe, snažit se neustále zlepšovat, hodně té sebereflexi věnuji, to je pravda. Občas jsem také dost nevyzpytatelný, protože můj mozek skáče z myšlenky na myšlenku, takže občas mají lidi problém stíhat moje myšlenkové pochody – dokážu se pohybovat mezi čtyřmi tématy najednou. Ale zas na druhou stranu je to výhoda, protože se mi daří některé zdánlivě nespojitelné věci propojit a najít mezi nimi souvislost, a to je jak ve vědě, v biologii a chemii, tak i v běžném životě poměrně dost důležité.

Řekla bych, že je to velmi praktická vlastnost. A když už jsme u vaší nevyzpytatelnosti, co byste doporučil žákům, které učíte, ve svých hodinách?

Užít si ten luxus, který jim nabízíme. Aby to, co jim předkládáme, využili, aby to potom nemuseli zpětně dohánět – když se třeba učím nové věci, tak si říkám „hergot, že já jsem tenkrát při tý matice nedával pozor," protože teď, když řeším třeba to 3D modelování, tak tam jsou čistě matematické věci a člověk se nad tím musí zamýšlet a znova se to učit. Takže rozhodně doporučuji důvěřovat tomu procesu, protože nyní je na to čas a mají na to placené lidi, učitele, kteří o tom něco vědí, tak to neodmítat.

Záznam celého devíti-minutového rozhovoru je zdarma ke shlédnutí na kanále Žákovské knížky.
youtu.be/4Lolqc1pzbU

Některým se to jistě bude hodit, aby nerebelovali proti systému, že to je z nějakého důvodu.

Určitě. Přeci jen to má svůj důvod, ale neocení to člověk v tomhle věku, v prváku v šestnácti letech nebo ani ve druháku. Možná až před maturitou, a to už bývá většinou pozdě. Takže kdybych to měl zjednodušit, tak i když ten současný pocit, třeba v tom prváku a druháku, je takový, že „to nepotřebuju, otravuje mě to," tak ať věří tomu, že jednou v životě si řeknou „to jsem tenkrát měl dávat víc pozor." Encyklopedie a internet jsou plné holých informací, ale je důležité snažit se zlepšovat si dovednosti komunikace a spolupráce a takovéhle věci, protože to všechno bude velkou výhodou v dospělosti, na vysokých školách a v zaměstnání.

Myslím, že toto je úplně skvělý závěr. Mnohokrát vám děkuji za rozhovor. Myslím si, že se určitě ještě minimálně jednou uvidíme, protože se s vámi povídá skvěle a bylo by ještě hodně témat na probírání. Děkuji za váš čas.

– *redaktorka Alica Ludvíková, C3.B*

Vzhůru na Frónu!

Nejen o prázdninách, ale i přes školní rok se skutečně vyplatí vyšplhat si na Pastýřskou stěnu. Adrenalin, osvěžující vánek a nádherný výhled!

„Při přiblížení se ke Fróně se tréma přeci jen projevila," byla jedna z mých poznámek „myšlenky na smrt jsou samozřejmost!" Nenechali jsme se však zastrašit a začali jsme na skálu s Majdou Votápkovou lézt.

Na konci naší lezecké výpravy jsme si vychutnali výhled na děčínský zámek. Tímto ale naše cesta nekončila! Rozhodli jsme se okusit obtížnější trasu zvanou pastýř.

Takže, přátelé, nedřepte tento školní rok jen ve školních lavicích a doma „u učení" a koukejte také někam vyrazit!

– *redaktor Filip Zajíček, C2.A*

Poměry zemí Východního bloku

Mnohdy člověk slýchá o markantních rozdílech, jež existovaly mezi východním a západním Berlínem, ale nikdy by člověka nenapadlo, že by se s něčím podobným setkal i dnes. Pokud chcete tento fascinující jev pozorovat na vlastní oči, nemusíte jezdit nijak daleko, stačí totiž skočit k 80 km vzdálenému dvojměstí Görlitz-Zgorzelec. Již v dobách budování socialismu existoval rozdíl mezi těmito dvěma městy, i když spočíval pouze v tom, že Görlitz byl nepatrně menší komoušskou dírou.

Naštěstí v posledním čtvrtstoletí německá vláda financovala restaurační práce historického centra, takže Görlitz od té doby vypadá alespoň nějak k světu (čteme „Berlín je oproti němu depresivní šedá díra"). Jedinou vadou je ponechání původního obchodního domu svému osudu (vyjma roku 2013, kdy se zde točil film „Grandhotel Budapešť", pro který posloužil jako kulisa titulního hotelu). A i když městu nedělá zrovna nejlepší vizitku to, že

druhou největší dominantu nechají chátrat, stále je na tom markantně lépe než Zgorzelec. Původní předměstí města Görlitz se po porážce Německa v 2. světové válce stalo samostatným polským městem, kde se dle východního vzoru historická čtvrť přestavěla na nádherné a úžasné socialistické sídliště. A tak se dnes můžeme kochat pohledem tak kontrastním, až se člověk nemůže divit názoru, že Polsko je přece jen součástí východní Evropy. Totiž, nad západním břehem Lužické Nisy se tyčí gotický kostel sv. Petra a Pavla (pamatující doby, kdy bylo město součástí zemí Koruny české a neslo jméno Zhořelec), kdežto nad břehem východním se tyčí leda tak zmiňované sídliště, které vypadá, jako by zde válka skončila minulý týden. A tento obraz jen prohlubuje zažitý stereotyp o rozdílu životní úrovně v Německu (a to dokonce v tom ex-východním) a Polsku, jelikož krom hlavní třídy, kde se od socialismu alespoň postavily nové chodníky, je jediným viditelným posunem posledních třiceti let přítomnost vskutku všudypřítomných obchůdků řetězce „Žabka“.

Ale abychom nekončili na negativní notě, musím říct, že tím hlavním důvodem, proč jsem se o celé této záležitosti rozepsal je, že Zgorzelec je i podstatně nevzhlednější než všechna ostatní polská města, které jsem měl příležitost navštívit a je to o to horší, že je městem pohraničním, což může značně poškodit představu turisty o Polsku jako takovém sotva přejede hranici.

– *redaktor Adam Křivánek, C4.B*

Vortex a srpnový sraz

Vše špatné bývá k něčemu dobré

Začíná lockdown a s počtem nových a nepříjemných zpráv stoupá i můj zájem o videoherní kulturu. V té době na mě díky algoritmu na Youtube vyskočil kanál videoherního magazínu jménem Vortex. Tvorba jeho redakce mě natolik uchvátila, že jsem od té doby nakoukal a načetl nespočet hodin a stran, které by pokryly délku 400 dvouapůl hodinových filmů nebo vydaly na mnoho knih.

Věřím, že kdybych podobné články psal i před výše zmiňovaným březnem a porovnal je se současností, tak by inspirace jejich "rukopisem" byla jasně čitelná.

Neobyčejná novinka

Před pár dny jsem na webu Vortexu zahlédl článek s novinkou, kterou jsem dlouho očekával. Byla to pozvánka na druhý komunitní sraz. (První jsem bohužel nestihl, ani jsem jej stihnout nemohl, protože se odehrál již v roce 2017.) Po přečtení obsahu a základních informací ohledně letošního srazu jsem neváhal a vstupenku si nadšeně zakoupil. Poté následovalo netrpělivé třítýdenní čekání, které se ale nakonec vyplatilo.

Den D, nebo spíše den V?

Toho rána jsem nasedl na autobus směr Praha a nemohl se dočkat. Přeci jen jsem se měl konečně setkat naživo s někým, kdo mi dává inspiraci téměř tři roky.

Do Prahy jsem dorazil okolo jedné, takže jsem měl ještě dvě hodiny na jídlo a poté se z centra přemístit na Prahu 9- Libeň.

Teď ten volný čas ale využiji jinak, vynechám Vás z mé cesty za obědem a raději Vám vysvětlím, z jakých prvků se měl sraz skládat.

"Kdo si dnes připravil téma?"

Každé pondělí na Youtube kanále magazínu vychází stejnojmenný pořad, ve kterém si redaktoři připraví témata, která zajímavou a zábavnou formou předávají divákům. Dále pořad obsahuje rozhovory s lidmi z celého tuzemského videoherního průmyslu, tedy začínajícími i renomovanými vývojáři, dabéry, herci atd. Něco podobného mělo zaujmout první polovinu samotného srazu. Ve druhé polovině jsme se měli přemístit

do herny se starými počítači, konzolemi a arkádovými automaty a tam strávit zbytek večera. Jak sami můžete z obrázků vidět, vše se vydařilo skvěle, ale nepředbíhejme.

Dítě štěstěny

Na sraz jsem dorazil mezi prvními, přesněji mezi prvními třemi návštěvníky. Měli jsme tedy to štěstí, že nás pustili dovnitř o trochu dříve a my si mohli se samotnými redaktory osobněji popovídat a vyměnit názory. Nebudu si nic nalhávat. Byl jsem nervózní, strašně nervózní, ale kdo by na druhou stranu nebyl, že?

Jubilejní druhý živý Vortex

Ve tři hodiny to vypuklo. Začal druhý Vortex živě. Všichni jsme zaujali svá místa a těšili se, co si pro nás redaktoři připravili. Nakonec byl živý Vortex jeden velký rozhovor mezi členy redakce. Přesně tak, jak jsem si přál. Dozvěděli jsme se, jak daní redaktoři k videohrám a k psaní o nich přišli. Kdy a kde začínali. Nebo jak to v devadesátých letech s videohrami vlastně vůbec bylo. Jednoduše plno zajímavých a vtipných historek z jejich profesního i osobního života. Za mě naprosto úžasné zahájení srazu.

Videoherní ráj

Poté nastala volná zábava. Představte si místnost o velikosti auly u nás ve škole (rozuměj ekvivalent našich dvou knihoven – pozn. red.). Teď prosím vyměňte knihovny se starými knihami za staré arkádové kabinety Sega Rally, Pac-Man Battle Royale nebo Puzzle Bobble. Už to zní mnohem lépe, že? Dále přidejte pár starých počítačů s Doomem, Duke Nukem a ještě Princem z Persie. A aby toho nebylo málo, tak co ještě nějaké konzole, jako například originální Playstation s původním Tekkenem, Nintendo 64 s Mariem 64 nebo Segu Mega Drive se Sonicem. Tato rozmanitá kombinace všemožných světových chutí na mě natolik zapůsobila, že jsem si chtěl každý jednotlivý kousek ihned koupit a mít jej u sebe doma.

Závěrem bych chtěl poděkovat Vortexu za to, co už skoro pátým rokem vytváří. Rozhodně to má cenu a smysl. Videoherní průmysl je, troufám si říct, největší část z průmyslu zábavního. Proto jsem rád, že máme u nás v České republice takové médium jako je Vortex, které dennodenně pokrývá dění z celého světa.

Díky za Vaši práci!

– *redaktor Bruno Mýtina, 7.O, Gymnázium Kadaň*

Básničky z kadaňské Žákajdy

Národní

Raz, dva!
Železné boty jdou a ničí.
Domy, vesnice a města zalilo rudá barva.

Hoří a mrzne.
Ničení ukončilo ráno jasné.
Tichem zní křik dívčí.

Řeže a bodá.
Ničení neutekla ani svoboda.
Kam odvaha se schovala?

Pravá a levá.
Studených pot národy světa polévá.
Sláva tuto ostudu sledovala.

Raz, dva!
Povstaň a hrdě bojuj národe.
Bojuj, abys mohl být.

Z ohně a prachu.
Pak hrdinové národa povstanou.
Slávu a svobodu národa svého uhájí.

Ostuda

Srdce svírá křeč.
Ty, světe temný breč.
Proč křídla andělů lámeš?
Proč vše lidem bereš?

Styď se světě, styď.
Ty, zlobo, se syť.

Na lidech zlých.
Ne na hvězdách padlých.

Ty, pýcho, do krásy jen rosteš.
Opět toužíš živit se na lidských kostech.
Ty ctnosti na pomoc pospěš.
Ať zlo nekrmí se na našich radostech

– *Hynek Kopecký, bývalý student Gymnázia Kadaň*

Lásko má

Lásko má, jedině Ty víš, proč umírám.
Jedině Ty víš, proč se navenek usmívám.
Proč lžu jim a ne Tobě.
Proč to pořád dusím v sobě.

Lásko má, jedině Ty víš, jak miluji.
Jedině Ty víš, jak rád se Tě dotýkám.
Jak s vnitřními démony bojuji.
Jak pomalu umírám.

Lásko má, jedině Ty víš, co zažívám.
Jedině Ty víš, co mou duši požírá.
Co mi neustále všechno ničí.
Co za bolest v mém srdci klíčí.

Lásko má, jedině Ty víš, že lék není.
Jedině Ty víš, že se Ti před očima měním.
Že chřadnu a žít odmítám.
Že bloudím a zármutek mě polyká.

Lásko má, jedině Ty víš, kdy můj konec nastane.
Jedině Ty víš, kdy plakat nade mnou přestaneš.
Kdy objevím se jako noční hvězda.
Kdy nás Pán Bůh opět sezdá.

Lásko má, co vlastně nevíš.

Holubička

Odraz duše živoucí,
slzy po lících kanoucí.
Němota v její bledé tváři,
strach z blížícího se stáří.

Nejistota na kroku každém,
oči stále více vážné.

Srdce uzavřené světu,
touží po svobodném letu.
Vyleť z hnízda, holubičko.
Okus krutost světa.

Ať za ta všechna probdělá léta
snům se přiblížíš.

– *šéfredaktorka Klára Sojková, 7.O, Gymnázium Kadaň*

Jedním okem do fantasy novinek

Již tohle září můžeme očekávat různé filmové i seriálové tituly, ať už z řad fantasy či historie. My se v nadcházejícím článku budeme bavit o těch, které doslova lámou rekordy. Jedná se o světoznámé tituly, avšak ne každý je hodnocen kladně. Pojďme tedy spolu na krátkou výpravu, představme si je, nahlédněme do jejich světů a poznejme, z čeho vznikají. Samozřejmě bez spoilerů! Pak už bude na vás, zda sáhnete po míse popcornu a podíváte se na ně.

Pán prstenů: Prsteny moci (LotR: Rings of Power)

Je to už pět let, co Amazon oznámil koupi televizních práv na Pána prstenů a snahu natočit úchvatné dobrodružství z Ardy, světa J. R. R. Tolkiena. Ve skutečnosti se snažil o získání práv již několik let, avšak syn spisovatele, Christopher, ochránce a editor otcových děl, je nikdy neprodal. Když v roce 2020 v úctyhodných 95 letech zemřel, a navíc několik let předtím přebral roli „ochránce“ jeden z jeho příbuzných, nebránilo filmovým studiím, aby použili známou značku a konkurovali tak veleúspěšnému seriálu Hra o Trůny. V roce 2019 přišel Netflix se Zaklínačem, v letošním roce HBO s Rodem Draka, prequelem ke Hře o Trůny a Amazon s Pánem Prstenů. Lze ale čekat úspěchy?

Amazon zainvestoval do seriálu mnoho peněz, má se jednat o nejdražší v historii. Očekává se, že bude slavit celosvětový úspěch, ale bude tomu skutečně tak? Během tohoto roku vypustili na internet nejednu ukázku z připravované první série a již při první se na ně snesla obrovská kritika. Jde skutečně poznat, že fanoušci Tolkienova světa nejsou nadšeni a já vám stručně shrnu jejich důvody.

Prvním a asi největším šrámem bude příběh. Amazon koupil práva na knížky Pána Prstenů včetně dodatků a Hobita, avšak děj seriálu se bude odehrávat v druhém věku, tedy tisíce let předtím, v zcela jiné době. Existují ještě knížky Silmarillion, Nedokončené příběhy, Húrinovy děti a další, které vzešly z pera J. R. R. Tolkiena či jeho syna a vypráví o historii tohoto fantasy světa. Logicky by na ně měl Amazon mít práva, ale opak je pravdou. A co z toho vychází? Jediné zdroje, které mohou použít, jsou z knížek, které vypráví o zcela jiné době. K jejich ději tedy mohou využít jen zmínky z dávné historie. Lze si domyslet to, že se světem

Pána Prstenů budou mít společné jen jména, názvy, místa a základní dějovou linku, zbytek bude pravděpodobně využívání značky k propagaci svých vlastních příběhů. Tvůrci si tedy mohou vymyslet to, co se jim zlíbí. I v ději samotném jsou podle trailerů desítky nesmyslností, jak na ně ukázal téměř každý fanoušek Tolkiena - např. vylíčení některých hlavních postav, nesmyslné zastoupení některých postav či herců, kteří se do role zcela nehodí etc. Podrobněji ale níže.

Druhým a další velikým kamenem úrazu je obsazení herců, což se týká i jiných seriálů, ale zde zvedli laťku na zcela jinou úroveň. V dnešním světě cítí režiséři povinnost obsadit alespoň jednoho herce tmavé pleti do hlavní role. To by ostatně až takový problém nebyl, kdyby to dávalo smysl po stránkách příběhu, což u probíraného titulu vůbec nedává. Máme zde tmavého elfa i trpaslici, která je navíc bez vousů (pro vysvětlení: trpaslice je od trpaslíka nerozeznatelná; trpaslík ani elf nemohou být tmavé pleti kvůli své rase – u elfů teprve existuje třetí generace, tudíž evoluce nemohla zapůsobit, a navíc jsou to noční tvorové, a trpaslíci většinu svého života tráví pod zemí). Samozřejmě měli možnost takové herce obsadit do role východňana z Rhúnu či Haradu, kde by i pasoval, ale namísto toho ho hraje albín. Proč? Tvůrce někdy nejde pochopit. Samotný spisovatel přesně detailně vylíčil, jak jednotlivé postavy, a zejména rasy vypadají a podepřel to jejich původem. Když už pracují na takovém titulu, měli by se striktně držet předlohy, když je tak detailně sepsaná. Nejlépe to vytvořil Peter Jackson v trilogii Pána Prstenů a Hobita, kam smysluplně začlenil vlastní části příběhu a scenérie.

Dalším velkým problémem je propagace. Na Amazon se po prvním teaseru snesla obrovská vlna kritiky, na kterou reagují vskutku zajímavě. Nejvíce to jde zpozorovat na Youtube, kde ukázky vycházejí. Došlo k několika případům smazání komentářů, disliků, které několikanásobně převažují nad palci nahoru. Také se objevilo video, ve kterém zaplacení herci opěvovali seriál, ale bylo po nějaké době smazáno.

Nenechám to ale jen u záporné kritiky, neboť se v seriálu sem tam vyskytnou i pěkné věci. Řeč je tu především o vizuální stránce. Investice Amazonu jsou vidět. Prostředí, ať už příroda či města, vypadá krásně. Fanoušci jsou také velmi nadšení vzhledem skřetů, kteří v sobě mají elfské kořeny (přesně tak to má být). Speciální efekty také zabodovaly. Překoná to však nedostatky? Ne. Základem je povedený děj, a přestože to bude vypadat na oči pěkně, uši vám to trhat nepřestane.

Nezbývá nám než se na seriál podívat a udělat si svůj vlastní obrázek. Jste-li fanoušci Tolkiena, budete nadávat kvůli ději a obsazení. Jste-li průměrný divák, co miluje fantasy a o světě pana Tolkiena nemá tucha, pak seriál pravděpodobně budete milovat.

Na premiéru seriálu se můžeme těšit 2. září, kdy vyjdou dva díly z plánovaných osmi. Bude-li možnost, v říjnovém čísle se můžete dočkat hodnocení a porovnání mezi seriálem a pravým světem J. R. R. Tolkiena.

Jan Žižka (Medieval)

V roce 2013 oznámil český režisér Petr Jákl, že hodlá natočit historický film o Janu Žižkovi. Rozpočet činil zhruba půl miliardy korun, což z něho dělá historicky nejdražší český film. Můžeme se těšit nejen na hvězdné zastoupení českých herců – např. Karel Roden (Václav IV.), Ondřej Vetchý (Ondřej), Marek Vašut (Matthew) etc. – ale i zahraničních, jako je např. Ben Foster (Jan Žižka), Michael Caine (Lord Boreš z Rýzmburka), Til Schweiger (Jindřich III. z Rožmberka), William Moseley (Jaroslav, Žižkův bratr), Sophie Lowe (Kateřina) a další. Dlouho se o připravovaném filmu mlčelo. Teprve až letos vyšly dvě ukázky i s oznámením premiéry.

Děj se má odehrávat ještě v době, kdy byl Žižka pouhý žoldák. Zápletkou bude politické pletichaření, Jan Žižka bude mít za úkol unést snoubenku mocného Jindřicha z Rožmberka a pokusí se tak před ním ochránit českého panovníka Václava IV., kterého hodlá Jindřich sesadit z trůnu. Můžeme se těšit nejen na zajímavý děj, nýbrž i na zajímavé bitvy.

Na film se zatím shlíží přívětivě. Obsazení herců do hlavních rolích vyšlo skvěle, znázornění Prahy a české přírody taktéž. Boje, včetně speciálních efektů podle ukázek vypadají dobře.

Zatím se o filmu moc neví, kromě střípků, které nám představil teaser a trailer. Premiéra je naplánovaná na 8. září a vyjde společně s videohrou na PC a konzole.

Rod Draka (House of the Dragon)

Po skončení veleúspěšného seriálu Hra o Trůny ze světa Písně ledu a ohně George R. R. Martina jsme očekávali další tituly z tohoto světa. My se zaměříme na první, již vydaný a zatím úspěšný prequel od HBO Rod Draka, který byl objednán v roce 2019, casting probíhal v následujícím roce a

v dubnu 2021 začalo natáčení. Prvního dílu jsme se mohli dočkat 22. srpna 2022. Dnes můžeme rozebrat dva již vydané díly, samozřejmě bez spoilerů.

Seriál se odehrává zhruba dvě stě let před dějem Hry o trůny během události zvané Tanec draků. Západozemí se nachází v největší prosperitě během vlády Targaryenského rodu. Kvůli následnictví se však strhne masivní občanská válka, která způsobí vymření draků.

Po debaklu poslední série Hry o trůny si mnozí fanoušci vytvořili vůči tvůrcům nechuť. Po oznámení Rodu Draka se báli podobné pohromy. Poté, co uveřejnili seznam herců, kritika fanoušků stoupla. Cílili zejména na herce tmavé pleti Steva Toussainta, který hraje lorda Corlyse Velaryona (Velaryoni jsou popisováni jako bělovlasí se světlou pletí a fialovýma očma, z čehož se herec zcela vymyká a ani tomu nepomáhá skutečnost, že má paruku s bílými dredy).

Po vydání ukázek se zvedla vlna nadšení. Když 22. srpna vyšel první díl, seriál získal nejedno kladné hodnocení. Diváci jsou nadšení zejména díky dodržení předlohy, výkonům herců a podobné atmosféře jako ve Hře o trůny. Našla se však i kritika – někteří měli rozporuplné pocity či je první díl tolik nenadchl. Když 29. srpna vyšel druhý, ve kterém začala vznikat pořádná zápletka, fanouškům se začal seriál líbit ještě více. Když se tvůrci budou držet dosavadních výkonů, můžeme čekat plnohodnotného nástupce Hry o Trůny, který by je možná i jednoho dne mohl předčit.

V říjnu lze očekávat vydání posledního, desátého dílu první série. Zatím očekáváme tři nebo čtyři. Světem plného intrik, politiky, bojů, násilí, světem, ve kterém není dobro ani zlo, jen odstín šedi, budeme ještě dlouho zásobeni a tenhle rok si můžeme plně vychutnat zatím kvalitně natočenou první úvodní sérii.

Zdroje článku:

House of the Dragon (Rod Draka). *Edna* [online]. 2019 [cit. 2022-08-29]. Dostupné z: https://www.edna.cz
Loremasters. *Youtube* [online]. [cit. 2022-08-29]. Dostupné z: https://www.youtube.com/c/KoňasLoremaster
Jan Žižka (film, 2022). In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2022-08-29]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Jan_Žižka_(film,_2022)

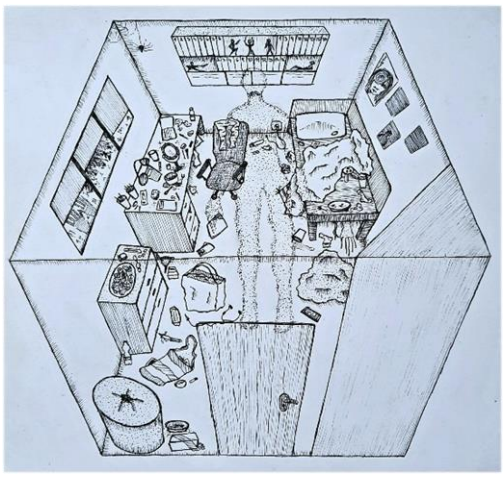
– *redaktor Adam Böhme, C4.A*

NE/Tradiční umělecké okénko

Na úvod bych ráda řekla, že si rozhodně nemyslím, že by umění mělo ve všech vyvolávat stejné pocity. Krása je v jedinečnosti pohledu každého z nás. Doufám, že tento článek poslouží hlavně jako zdroj inspirace.

A teď už k obrázkům, které nám do zaslal anonymní umělec. Na prvním obrázku mě ihned upoutaly schody, vedoucí kamsi do neznáma, skrytého za malými dvířky. V jednom místě se pak schody stáčejí a ubírají směrem dolů k planetě, v jejímž nitru, zdá se, leží vlk. Za ním jsem si pak všimla i postavy, která ho objímá. Zdá se mi, jako by postava čekala na svou cestu kamsi nahoru, ale strach jí nedovolí se zvednout, a tak nalézá útěchu ve formě bílého vlka. Velmi zajímavá mi přijde kompozice a barvy.

Na druhém díle je toho pak tolik, že by se dala napsat esej. Hodně mi připomíná můj vlastní neuklizený pokoj. Za mě je to ale spíše organizovaný nepořádek. Zajímavá mi opět přijde silueta postavy, která se nad tím vším jakoby vznáší. Představuji si, jaká v pokoji nejspíše hraje hudba, a jestli je venku tma. Dílo mi taky přijde jako jedna velká tetovačka a to mne na tom baví. Všimla jsem si malých ručiček, které občas vykukují zpod postele, nebo sahají na okno. Pro někoho možná noční můra, pro mne spíš vtipný ukazatel, že se aspoň člověk v pokoji nemusí cítit tak sám. Celá kompozice mi připomíná design únikové hry „Cube escape", kterou lze stáhnout na mobil. Rozhodně ji doporučuji vyzkoušet, obzvlášťe pokud vás zaujalo toto dílo.

– *Eliška Hladová, 7.O, Gymnázium Kadaň*

GRAPETRUTH

Eliška je nadanou umělkyní a šikovnou studentkou našeho gymnázia. Před pár měsíci si ke sdílení svých uměleckých kousků založila Instagramový profil.

Pokud by vás Eliščina tvorba také zajímala, můžete si naskenovat QR kód vpravo, který vás na její artist-profile zavede.

@slowburnartsies

Gramec z krytu

Pilot

Dunc dunc, dunc dunc… Tma, všude je jen tma. *Dunc dunc, dunc dunc…* Temnota se prohlubuje a tma se stává černější. *Dudunc dudunc, dudunc dudunc…* Ticho, všude panuje smrti podobné ticho. *Dudunc dudunc dudunc, dudunc dudunc dudunc, dudunc dudunc dudunc…* Toto chladné ticho uprostřed naprosté tmy narušuje pouze tlukoít srdce. *Dudunc dudunc dudunc dudunc, dudunc dudunc dudunc dudunc…*

Haah, ozve se. Šedá postava jako by vyletěla ze svého spánku a sedíc na podivné konstrukci vzdáleně podobné vojenskému lůžku, skloněna, drží se za hlavu a poslouchá, kterak jediný zvuk v místnosti, nyní doprovázen zvuky zrychleného dechu, zpomaluje a přestává býti takto výrazný.

Dudunc dudunc dudunc… Dudunc dudunc… Dunc dunc… Dunc, dunc, dunc…

Fú, ticho bylo opět narušeno postavou sedící na lůžku. *Fy-fy*, ozvalo se popotažení z nosu – snaží se osoba nepropadnout pláči? Co se v té temnotě děje? Proč tlukot srdce zrychlil natolik, že narušil hrobové ticho? A proč je zde vůbec ta černočerná tma, všepožírající temnota a tíživé ticho?

Pohyb, tma, ticho… Postava opět leží a pomalu se jí daří usnout.

– *Eliška*

Závěrečné poděkování

Děkujeme Vám, že jste náš staronový časopis přečetli až do konce. Naše díky v tomto čísle patří zvláště zástupkyni šéfredaktora Gaje Hommerové a kadaňským studentům Klárce Sojkové a Elišce Hladové, bez kterých by se vydání nové poprázdninové Žákajdy neobešlo. Děkujeme rovněž panu učiteli Peřkovi za jeho ochotu a pomoc s last-minute tvorbou Zpovědníku.

forms.gle/t6iR8cZfKXRL1w4T6

Hlavně všichni přežijte krušný zářijový skok zpět do školy ve zdravý, ať se opět setkáme nad příštím číslem. A pokud byste nám chtěli nějak pomoci, věnujte prosím pár vteřin vyplnění kraťoučkého dotazníku vpravo.

Tak zase za měsíc!

– *redakce Žákovské knížky*

SCAN ME

Původní koncepce časopisu Žákovská knížka vznikala na Gymnáziu Děčín od konce ledna 2022. Současný design navrhli Eliška Hladová (GymKa) a František Zwettler (GDc) a byl přijat 20. srpna 2022. Na naší škole byl časopis založen 22. února 2022. Asociaci středoškolských listů založil 1. března 2022 František Zwettler (GDc) ve spolupráci s Alexem Jamesem Horabinem (GymKa).

Ilustrace v tomto čísle zajistili:
Bruno Mýtina, 7.0, GymKa – titulní strana, strany 9 a 10
Skupina Dukla – strana 4
Mgr. Jaroslav Peřka – strana 6
Filip Zajíček – strana 7
Adam Křivánek – strany 7 a 8
Ostatní použité ilustrace pocházejí z webu www.Pixabay.com a vztahuje se na ně tzv. „Pixabay licence“, či se na ně autorské právo nevztahuje.

Toto číslo Žákovské knížky vzniklo za podpory Asociace středoškolských listů, Gymnázia Děčín a Gymnázia Kadaň.

Za kvalitu tohoto čísla Žákovské knížky ručí Asociace středoškolských listů a šéfredaktor František Zwettler.

Všechna čísla Žákovské knížky jsou archivována a zdarma ke stažení na webových stránkách školy (www.gymnaziumdc.cz), či na vyžádání u Asociace středoškolských listů (asociacesl@gmail.com).

Vydáno v Děčíně dne 31. srpna 2022.